

Argument

Această lucrare nu are pretenția unei monografii desăvârșite, deocamdată. Ea este sâmburele dorinței care a germinat, câțiva ani, în sufletul unui grup de dascăli entuziaști ai Liceului Tehnologic "Dumitru Dumitrescu" – Buftea, Ilfov.

Acești oameni, înnobițați de un profund sentiment de respect pentru ceea ce este și trebuie să rămână, doresc ca, prin acest studiu monografic, să fie deschis drumul unei monografii în care vor fi înscrise alte date și fapte din viața școlii, în decursul anilor ce vor fi adăugați, ca niște file de aur la cartea vieții.

Chiar din primele momente, când se concepea planul acestui studiu, ne-am confruntat cu realitatea că nu va fi deloc ușor. Unele informații importante nu s-au păstrat, iar altele au fost greu de găsit. Dar, prin bunăvoința unor colegi care ne-au sprijinit în a găsi multe date prețioase, s-a ajuns la realizarea lucrării de față.

De aceea, rugăm cititorul să aibă înțelegere față de autori, dacă va observa lipsa anumitor informații importante, pe care el însuși le deține și îl așteptăm cu deschidere pentru orice sfat sau completare doveditoare la lucrare.

Lucrarea de față se constituie într-o modestă contribuție la cunoașterea activității instituției noastre de învățământ în această parte de țară - Bucovina.

Fiecare instituție își are propria memorie culturală. Aceasta este mai amplă sau nu, în funcție de vremuri, de locuri și de oamenii care au slujit-o. Simion Mehedinti afirma cu temei ca atât pretuiește școala, cât pretuiește profesorul, iar elevii noștri vor fi oglinda priceperii și maestriei noastre didactice. Elevii au fost și vor fi sensul existenței școlii și al profesorului.

Liceul "Dumitru Dumitrescu" a avut șansa să fie slujit de multe minți luminate, de tineri învățăcei și dascăli remarcabili. Această pleiadă de învățători și profesori au ajutat școala în formarea unui nume și a unui renume în învățământul ilfovean.

Vrem să dovedim că, această instituție de prestigiu din județul Ilfov are nu numai un trecut, ci și un prezent, dar mai ales un viitor, în care competența profesională, științifică și deschiderea spre europenitate, vor fi valori ce ne vor caracteriza.

I. BUFTEA ÎNTRE ISTORIE ȘI GEOGRAFIE

Buftea pe harta județului Ilfov

Orașul Buftea este așezat în partea de Nord-Vest a județului Ilfov. Aflat la 21 km Nord de București, în Câmpia Vlăsiei, orașul este străbătut de la Nord la Sud de râul Colentina, care formează o splendidă salbă de lacuri. Este înconjurat de păduri, urme ale vechiului codru al Vlăsiei. Condițiile naturale ale acestei zone au adăpostit din cele mai vechi timpuri așezări omenești. Cercetările arheologice au demonstrat că cea mai veche așezare de pe teritoriul actual al orașului Buftea a fost satul medieval Mănești. Acesta a fost menționat pentru prima oară într-un hrisov dat de Alexandru al II-lea lui Mircea Voievod la 15 iunie 1577 prin care Domnul dăruia satul „cu tot hotarul” după ce-l moștenise de la bunicul său Mihnea Voievod, Mănăstirii „Sfânta Troiță”.

Un document important care dă originea numelui de azi al localității în totalitatea ei, Buftea, este actul din 20 iulie 1752 care menționează "Odaia Buftii" de pe moșia Mănești.

Locuitorii Buftei au luptat în Războiul de Independență din 1877, eroilor fiindu-le adus omagiu monumentul ridicat în centrul orașului.

Istoria Buftei se țese și în jurul personalității Prințului Barbu Știrbey (1799-1869), născut Bibescu, domn al Munteniei între 1849-1856. Palatul acestuia a rămas peste timp un obiectiv turistic al orașului.

Monumentul Eroilor

Sfârșitul Primului Război Mondial este marcat de semnarea la Buftea, în Palatul Știrbey, a Tratatului Preliminar de Pace între România și Puterile Centrale.

Istoria Buftei a fost completată și de Revoluția din 1989. Muncitori ai Fabricii de Vată au plecat spre Piața Revoluției în noaptea de 21 spre 22 decembrie pentru democrație, libertate și demnitate.

După momentul Decembrie 1989 economia orașului Buftea cunoaște integrarea și orientarea ei în economia de piață. Apar aproximativ 600 de unități private, societăți comerciale pe diferite domenii (industrie alimentară, industrie ușoară, materiale de construcții și construcții, industrie chimică mase plastice, ambalaje metalice și cartonaj), sistem bancar, acestea adăugându-se Fabricii de Conserve (1903) și Fabricii de Vată (1900) înființate de Barbu Știrbey, Avicolei Buftea, Tipografiei Luceafărul și Studiourilor Cinematografice.

Astăzi Buftea oferă ca oportunități culturale Palatul Știrbey (locul de reședință al lui Barbu Știrbei, fost domnitor al Valahiei. În capela familiei Știrbei, aproape de castel, regizorul Francis Ford Coppola a filmat câteva scene din filmul "Dracula"). Complexul Turistic și de Agreement „Calul Bălan”, grădinini publice și de agreement, biblioteca orășenească și bibliotecile școlare, Studiourile Media Pro.

Accesul rutier direct în Buftea se face pe drumul național

Palatul Știrbey

DN1A București-Ploiești, cu ramificație spre Târgoviște sau pe DN7 București-Pitești. Pe drumuri județene se face legătura orașului cu DN1 București-Ploiești (Aeroportul Otopeni) și autostrada București-Pitești (Centura Capitalei). Feroviar, orașul este gară a rutelor București-Pitești și București-Brașov, prin cele două stații CFR – Buftea și Sabareni. Se observă deasemenea și existența stațiilor de transport public de călători (transport local și interjudețean), ceea ce înlesnește legătura atât între cartierele orașului, cât și cu Municipiul București.

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr.1113 din 27 mai 1968, Buftea a fost declarată localitate de tip urban, un rol important avându-l poziția acesteia, în apropierea Bucureștiului. Cadrul natural și oportunitățile economice și culturale oferite de orașul Buftea cât și căile multiple de acces au atras în timp populație școlară numeroasă, din zonă dar și din țară. De asemenea, acest cadru natural, a servit consolidării cunoștințelor despre relief, hidrografie, vegetație etc.,

Urbanismul

dobândite de elevi la clasă, precum și pentru efectuarea de aplicații școlare în orizontul local.

Profilele unităților de învățământ liceal s-au pliat permanent cererii pieței muncii, oferta de școlarizare suferind doar mici schimbări în decursul anilor, așa cum se va observa și din scurtul istoric al liceului nostru.

II. ȘCOALA DE IERI – ȘCOALA DE AZI

Construită în perioada 1966-1968, școala noastră, cunoscută și sub denumirea de Grupul Școlar Energetic Buftea, își va deschide portile primind primii elevi pe 15 septembrie 1968, prin Ordinul Ministrului Învățământului nr. 34011. Investiția a fost a Ministerului Energiei Electrice (care și-a format în câțiva ani o rețea de școli la București, la Constanța, la Sibiu și la Craiova) și a funcționat inițial cu școală profesională și școală tehnică postliceală.

În anul 1974 se transformă în Liceul de Electrotehnică Buftea, până în anul 1976, când își schimbă denumirea în

Liceul Industrial Buftea.

Din anul 1993 se revine la denumirea de Grupul Școlar Energetic Buftea, până în anul 2000, când i se acordă denumirea de Grupul Școlar „Dimitru Dumitrescu” Buftea, după numele academicianului Dimitru Dumitrescu (1904-1984), născut în acest oraș. Acesta a avut lucrări în domeniul hidraulicii și mecanicii, fiind profesor al Universității Politehnice din București și membru corespondent al Universității din Toulouse. Dimitru Dumitrescu a contribuit la realizarea hidrocentralelor Stejaru și Sadu V.

Prin deciziadin 2012 instituția își va schimba denumirea în Liceul Tehnologic „Dimitru Dumitrescu”.

Acad. Dimitru Dumitrescu

Începută ca investiție a Ministerului Energiei Electrice, școala profesională proiectată inițial a devenit, la câțiva ani după începerea cursurilor, un complex cu școală de maiștri și liceu curs de zi și seral. La început au fost doar câteva clase de școala profesională, apoi s-au înființat o școală postliceală de tehnicieni în domeniul energetic și una de maștri. Ca efect al legii învățământului din 1972 de la 15 septembrie 1974 au început să funcționeze clasele de liceu (zi și seral) și cele de profesională, primul examen de bacalaureat având loc în iunie 1978. Apoi au venit altele și altele schimbări, cărora generații de elevi și de profesori le-au făcut față.

Specialitățile școlii au fost de la bun început electrotehnica (meseria de electrician), mecanica (mecanic mașini și utilaje) și construcțiile (în domeniul energetic). S-au adăugat unele noi ca topografie, chimie, informatică, cinematografie, științele naturii, filologie, care au existat paralel cu cele de la școala profesională, până la desființarea ei acum câțiva ani.

Numărul de elevi și de profesori a fost fluctuant, dar s-a marit constant, încât al doilea cămin a devenit, prin reorganizarea lui, al doilea corp de școală, atunci când au fost prea puține cereri de elevi interni. Până prin anii 1994 erau și 200 de elevi interni, iar cantina a funcționat chiar și în două schimburi la masa de prânz. Cabinetele s-au diversificat și dotarea lor a cunoscut standarde deosebite pentru specialitățile tehnice (cu excepția ultimilor 15 ani pentru disciplinele de cultură generală).

Reformele succesive din anii 1972, 1978, 1980, ca și cele de după 1989 au făcut din școala inițială un grup școlar cu o structură organizatorică solidă, capabil de a pregăti elevii nu numai într-o anumită meserie, ci și de a-i educa, de a-i forma ca oameni, ca cetățeni. Ingineri, profesori, medici, oameni de afaceri, juriști, artiști și muncitori pot dovedi solide cunoștințe de cultură generală și de specialitate, arătând o diplomă pe frontispiciul căreia scrie „Liceul de Electrotehnică – Buftea”, „Liceul Industrial Energetic – Buftea”, „Grupul Școlar Energetic Buftea” sau „Grupul Școlar Dimitru Dumitrescu”. Ne permitem aici să cităm unul dintre dascălii ce și-au pus amprenta

asupra prestigiului școlii, profesor de limba și literatura română, Andrei Marieta: „Am venit în această școală ca urmare a unei repartitii guvernamentale la 1 septembrie 1976 și de atunci au trecut 36 de ani. Am fost martora ridicării acestui liceu prin efortul comun al elevilor și al cadrelor didactice. M-am bucurat și m-am mandrit că sunt profesoara a acestui liceu cu rezultatele deosebite”.

Până în 1989 în Buftea au funcționat șapte întreprinderi cu grad republican, cu care școala avea raporturi de colaborare. Pentru Studiourile Cinematografice s-au școlarizat elevi pentru construcții (butaforie) și pentru partea electrică (electricieni). De asemenea au existat câteva clase cu profilul „prelucrare peliculă”, sponsorizate de Întreprinderea Cinematografică București. Astăzi, continuând tradiția, în Grupul Școlar „D. Dumitrescu” funcționează clase de tehnicieni operatori text-imagine.

Raporturi de muncă au existat și cu Fabrica de Conserve, cu Întreprinderea Poligrafică „Lucefărul”, cu Depozitul de Brânzeturi, cu Fabrica de Vată, cu Avicola Crevedia, cu C.A.P. Buftea. Elevii școlii au recoltat porumbul pe care vara îl udau și îl săpau, au cules legume sau au strâns spicele în urma secerătoarelor; au muncit la amenajarea Bazei Turistice „Calul Bălan”, au măturat străzile orașului și au plantat pomi.

A. ÎNTRE A FI ȘI A AVEA

În anul înființării, liceul funcționa într-un singur corp de clădire destinat orelor de curs, atelierul școală și cantina fiind încă în construcție. Astfel, domnul maestru instructor Hudișteanu Dumitru își amintește că la etajul I și parter erau birourile și sălile de clasă, iar la etajul II erau improvizate dormitoarele elevilor și ale cadrelor didactice. Mesele la cantină se serveau în 3 serii datorită numărului mare de elevi.

Cu timpul s-au construit căminul de fete și căminul de băieți (camere de 4-20 locuri), sala și terenurile de sport. În 1978 lucrările de construcție au fost finalizate, astfel încât procesul instructiv

Școala – ieri

educativ s-a putut desfășura la capacitate maximă. Din acest moment, cursurile s-au desfășurat în cabinete și laboratoare de specialitate, instruirea practică în atelierelor școlare, toate dotate de Ministerul Energiei Electrice. Proiectele de absolvire ale elevilor erau realizate în scopul autodotării (material didactic, conducta de abur de la Studiouri până la punctul termic al școlii, serele, cotețul de porci, sistemul de închidere al porții, gardul de împrejmuire, simulatoare didactice etc), unele existând și astăzi.

Până în 1990 elevii au participat la activitățile de autogospodărire. În cămin exista elev de serviciu-planton pe fiecare palier, elevii asigurau curățenia, iar la cantină participau la pregătirea și strângerea mesei. Pentru a li se micșora costurile de cazare și masă, elevii interni erau nevoiți să cultive legume în serele școlii. Din resturile alimentare de la cantină, cât și din porumbul obținut în schimbul muncilor agricole, erau hrăniți porcii din gospodăria anexă a școlii. Aceștia asigurau necesarul de carne pentru cantină.

Astăzi Grupul Școlar „Dumitru Dumitrescu” oferă :

Spațiul de școlarizare - curtea interioară a unității școlare este foarte mare și cuprinde un ansamblu de clădiri, grupate pe utilități, despărțite de spații verzi și terenuri de sport (baschet, handbal, fotbal, tenis):

Terenul de sport

și atelierelor școală

Cantina

Curte și cămin internat

- **corpul A** (destinat orelor de curs de cultură generală) avea în componere: 20 cabinete, 6 laboratoare, cabinet de orientare psiho-pedagogică, birouri și anexe. Momentan acest corp,

Laboratorul de biologie

Laboratorul de chimie

Laboratorul de informatică

ca de altfel Cantina, terenul de sport, sala de sport și căminul-internat sunt în plin proces de reabilitare printr-un proiect al Primăriei orașului Buftea cu fonduri structurale europene;

- **corpul B** (destinat orelor de curs de cultură tehnică) are în componere: 21 cabinete, laboratoare și ateliere de specialitate, biblioteca și sala de lectură, cabinetul medical, cabinete metodice și birouri. Pentru reabilitarea acestui corp am obținut fonduri prin proiectul PHARE conceput de cadre didactice ale școlii. Facem precizarea că în anul școlar în curs, respectiv 2012-2013, în corpul B se desfășoară întreaga activitate școlară din motivul precizat mai sus.

*Laborator de
măsurări electrice.*

*Laborator
multimedia.*

Atelier de mecanică.

- căminul-internat are o capacitate de 320 locuri în camere de 2 - 4 paturi (200 pentru băieți și 120 pentru fete), 2 cluburi, 2 săli de meditație pentru învățat, radio, TV prin cablu etc;

- în incintă se mai află: clădirea atelierelor școală (include 8 ateliere), sala de sport, cantina (cu o capacitate de 200 de persoane /serie), spălătoria, centrala termică proprie și rampa auto pentru practica la specialitatea mecanic motoare termice.

Materialul didactic existent este suficient pentru buna desfășurare a procesului instructiv-educativ:

- domeniul electric și mecanic – dotarea cu material didactic modern a cabinetelor, laboratoarelor și atelierelor este în curs de realizare, prin proiect PHARE;
- domeniul construcții și lucrări publice - machete funcționale, aparate de măsură și control, scule, dispozitive, planșe, mostre;
- domeniul informaticii – circa 92 calculatoare Pentium (cu acces Internet), 75 dintre ele fiind conectate în rețea, restul făcând parte din dotarea laboratoarelor de cultură generală și a birourilor auxiliare; imprimante, scanner;
- cultură generală – sala de sport și laboratoarele de fizică, chimie și biologie au fost dotate cu material didactic modern din fonduri republicane iar cabinetele sunt în curs de dotare din fonduri extrabugetare;

Cameră cămin.

Biblioteca

- biblioteca este compusă din două săli, o sală de depozitare și o sală de lectură iar fondul de carte a fost completat din fonduri republicane și cuprinde peste 30.000 volume.

1. ISTORICUL EVOLUȚIEI ACTIVITĂȚILOR ȘCOLARE

- Înființarea școlii (începutul învățământului).
- Principalele aspecte ale evoluției; reformele învățământului și influența acestora asupra școlii prezentate.
- Raportul dintre dezvoltarea social-economică a zonei și dezvoltarea învățământului local.
- Principalele aspecte de urmărit și analizat:
 - Infrastructura
 - Evoluția numărului de elevi; aspect ale analfabetismului, frecvenței școlare etc.
 - Cadre didactice: număr, pregătire profesională, grade didactice etc.
 - Alte categorii de personal
- Școala și principalele evenimente istorice.
- Activitatea școlară oglindită în rapoartele inspecțiilor școlare.

1. RELAȚIILE ȘCOLII CU COMUNITATEA LOCALĂ

2. LUCRĂRI PUBLICATE de cadrele didactice din școala respectivă.

3. DASCĂLI EROI; PERSONALITĂȚI DIDACTICE DEOSEBITE

- Cadre didactice remarcate în timpul evenimentelor istorice importante
- Cadrele didactice respective pot fi în viață sau decedate
- Cadre didactice care s-au impus în învățământ și în societate în afara localității

4. PERSONALITATEA ȘCOLII

- Simboluri
- Rezultate deosebite ale cadrelor didactice și elevilor
- Plăci memoriale, monumente, statui etc.

5. CONDUCEREA UNITĂȚILOR ȘCOLARE

- Directori
- Directori adjuncți
- Alte persoane cu rol important în organizarea și desfășurarea activității școlare

6. ORGANIZAȚII ȘCOLARE

- Ale cadrelor didactice
- Ale elevilor

7. Participarea cadrelor didactice la activitatea unor SOCIETĂȚI ȘTIINȚIFICE

8. Oglindirea școlii în PRESĂ, LITERATURĂ etc.

9. ALTE ASPECTE